

الها

چشم سخنگو

گزیده ابیات

مولانا وحشی بافقی

به کوشش اسماعیل فلاح رجب زاده

سرشناسه : وحشی بافقی، کمال‌الدین، ۹۹۳۹-۹۹۹۱ ق.
عنوان و نام پدیدآور : چشم سخنگو : گزیده ابیات مولانا وحشی بافقی / به
کویش اسماعیل فلاح رجبزاده
مشخصات نشر :
لنگرود: پرنیان دیلمان، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری :
۱۱۱ ص.
شابک :

978-622-7922-08-0

وضعیت : فیها
فهرست نویسی :
یادداشت : کتابنامه: ص. ۱۱۱
عنوان دیگر : گزیده ادبیات مولانا وحشی بافقی.
موضوع : شعر فارسی -- قرن ۱۰ ق.

Persian poetry -- 16th century

شناسه افزوده :
فلاح رجبزاده، اسماعیل، ۱۳۵۶ -، گردآورنده

۶۱۵۵ PIR

۴/۱۵۱

۶۹۲۵۳۸

فیها

چشم سخنگو: گزیده ابیات وحشی بافقی

به کویش : اسماعیل فلاح رجب زاده

شابک: ۰۸-۰۰-۷۹۲۲-۶۲۲-۹۷۸

نوبت چاپ: اول

قیمت: ریال

طرح روی جلد: مریم پور رجمنی درباری

نشر پرنیان دیلمان ۲۲۵۵۳۹۰۶ - ۱۳

حق چاپ هرگونه برای مؤلف محفوظ است

فهرست

۶۸-۱۰

غذایات

۷۷-۶۹

قصاید

۸۱-۷۸

ترکیب بند

۸۲-۸۲

رباعی

۹۴-۸۳

خلد برین

۱۰۴-۹۵

ناظر و منظور

۱۱۰-۱۰۵

فرهاد و شیرین

۱۱۱

منابع و مأخذ

www.ketab.ir

مقدمه / سخنی چند در مورد وحشی

مولانا کمال الدین (یا شمس الدین) محمد
وحشی بافقی یکی از شاعران بزرگ و نام آور
ایران در قرن دهم هجری است . دوران زندگی
وحشی با پادشاهی تهماسب صفوی و شاه
اسماعیل دوم مصادف بوده است. وحشی به
تقریب در سال ۹۳۹ هجری در بافق که آبادی
بزرگی میان یزد و کرمان بوده، دیده به جهان
گشود و به سال ۹۹۱ و در سن ۵۲ سالگی
چشم از جهان فرو بست. به نوشته نویسندگان
معاصر ، وی به کمال الدین ملقب و به او
مولانا می گفته اند که ظاهراً این گونه القاب

اختصاص به دانشمندان داشته است . او به
 اتفاق برادر خود که "مرادی" تخلص می کرد
 از شاگردان شرف الدین علی بافقی بوده است.
 وحشی بی گمان از بزرگ ترین شاعران دوره
 صفویست که در روزگار خویش در سراسر
 ایران همانند نداشته و از دروازه های روم
 (حدود سرزمینهای ترکیه کنونی) تا
 سرزمینهای هند ، همه جا نام او بر زبانها بوده
 است. به گفته پژوهندگان زندگی مولانا وحشی
 بافقی ، وی مردی گوشه نشین، وارسته و
 سوخته دل بوده و با این اوصاف نمی توانسته
 بمانند بسیاری از شاعران هم عصر خود راهی
 دربار شاهان هند و یا شاه تهماسب صفوی

شده و ستایشگر آنان باشد . وحشی پیوسته در گوشه ای از یزد برای کسب قوت لایموت به اجبار به ستایش فرمانروایان محلی و بزرگان یزد و کرمان اکتفا کرد و تنها چکامه ای کوتاه در مدح شاه تهماسب صفوی گفته است.

شادروان سعید نفیسی وحشی را یکی از زبردست ترین شاعران قرن دهم ایران می داند که سخن را بسیاری عاشقانه و شورانگیز می سروده و طبعی روان داشته و شعر او در منتهای سادگی، بسیار موثر افتاده است.

دکتر ذبیح الله صفا نیز می نویسد؛ وحشی بی تردید یکی از شاعران مبرز دوران صفویست که به سبب سبک خاص خود در سخنوری اهمیت دارد. از وحشی اقسام مختلف شعر از

قصیده، غزل، رباعی، ترکیب بند، ترجیح بند و

مثنوی باقی مانده است. سه مثنوی به یادگار

مانده او، خلدبرین بر وزن مخزن الاسرار

نظامی گنجوی، ناظر و منظور بر وزن خسرو

شیرین و فرهاد و شیرین، قابل ذکر می

باشد که منظومه فرهاد و شیرین وحشی بافقی

بیت مرگ او ناتمام ماند و پس از نزدیک

دویست و پنجاه سال بعد ابتدا توسط وصال

شیرازی و بعد از مرگ وصال، توسط صابر

شیرازی به پایان رسید. گزیده پیش رو

منتخبی از بیش از ۹۱۰۰ بیت از دیوان مولانا

وحشی بافقیست که امید است مورد قبول طبع

دشوار پسند دوستداران شعر فارسی قرار گیرد.